

Hemelvaart van onze Heer, een feestdag?

*De Heer is opgetogen, Hij steeg boven ons uit.
Wij staan met onze ogen voor een beslagen ruit,
Daarop heeft Hij geschreven: ik laat je niet alleen.
Een glimlach van Zijn vrede valt door die woorden heen.*

(Uit Alles wordt nieuw, deel 3 nr 27, H. Lam en W. ter Burg)

Aanstaande donderdag vieren we de Hemelvaart van onze Heer, een officieel feest in onze kerk.

Voor veel mensen betekent Hemelvaartsdag een mooie vrije dag, vaak het begin van een lang vrij weekend. Een prachtige dag om van alles te ondernemen, zo half mei is het vaak mooi weer. Fietsen, wandelen, kamperen, naar de kermis of het tuincentrum, Hemelvaartsdag nodigt uit om plannen te maken.

Ook een dag om naar te kerk te gaan?

De eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat ik niet elke Hemelvaartsdag naar de kerk ben geweest. Waar ik vroeger ben opgevoed met de gedachte dat je op zondag naar de kerk hoort te gaan, voor die speciale donderdag werd wel een uitzondering gemaakt. Als ik ging fietsen voor dag en dauw, was dat ook prima. En ik durf wel te beweren dat het voor heel veel andere mensen ook geldt.

Misschien kijken we dit jaar meer mensen naar de viering van de Hemelvaart via YouTube omdat we toch nergens anders heen mogen. We zullen de cijfers in de gaten houden.

Er is op Hemelvaartsdag van alles te doen, naast het kerkbezoek. Maar wellicht is er nog een andere reden waarom we op deze dag niet massaal naar de kerk gaan. Want wat valt er eigenlijk te vieren?

Is het een feestdag als we herdenken dat Jezus Christus naar de hemel is gegaan, en daarmee buiten beeld is geraakt? Is het een vorm van een afscheidsviering? Zouden we Hem niet veel liever op de aarde gehouden hebben? Om als zijn leerlingen naar Hem te kunnen luisteren, misschien alleen maar stil in zijn Nabijheid te zijn? Of Hem al die moeilijke vragen van het leven kunnen stellen? Eindelijk eens antwoord te krijgen op alle "waaroms!" Natuurlijk, het zijn menselijke gedachten, maar zo begrijpelijk. Waarom zouden we vieren dat Hij is weggegaan?

Het helpt mij om te bedenken dat het laatste beeld dat de leerlingen zien, zijn zegenende handen zijn. Hij zwaait ons niet vaarwel met de mededeling dat we het nu allemaal zelf maar moeten redden. Hij zegent ons.

Dwars door de beslagen ruiten heen, blijft zijn belofte staan: Ik ben bij je, alle dagen van het leven. In zijn glimlach ontmoeten we Zijn vrede. Ik vind het een prachtig troostend kinderlied.

Als nu die belofte eens de nadruk krijgt, meer dan het afscheid, dan begrijp ik wel dat Hemelvaartsdag een feestdag is.

Joke Kolkman